

Illustrerede KLASSIKERE

De bedste fortællinger af
verdens største forfattere

Hver eneste Illustreret Klassiker indeholder en komplet og afsluttet historie, rigt illustreret og nøjagtigt genfortalt efter verdens mest berømte forfatters bedste bøger. — En dejlig bogsamling.

Begynd i dag at samle på
verdens bedste bøger!

1. ALICE I EVENTYRLAND
2. REJSEN TIL MÅNEN
3. PELSJÆGEREN KIT CARSON
4. HAMLET
5. NYBYGGEREN DANIEL BOONE
6. KLODERNES KAMP
7. FANG DEM LEVENDE
8. WILHELM TELL
9. MYTTERIET PÅ BOUNTY
10. HVORDAN JEG FANDT LIVINGSTONE
11. JEANNE d'ARC
12. DAVY CROCKETT
13. ILIADEN
14. DEN RØDE PIRAT
15. BUFFALO BILL
16. TALISMANEN
17. MOBY DICK
18. FYRSTEN OG TIGGEREN
19. HUCKLEBERRY FINN
20. EN VERDENSOMSEJLING UNDER HAVET
21. DEN HEMMELIGHEDSFULDE Ø
22. MACBETH
23. SKATTEØEN
24. RIDDERNE OM DET RUNDE BORD
25. ODYSSEEN
26. KONG SALOMONS MINER
27. BILL HICKOK
28. GALLERKRIGEN
29. TAND OG KLO
30. TO BYER
31. ROBINSON CRUSOE
32. PRÆRIE-VOGNET
33. ONKEL TOMS HYTTE
34. ROMEO OG JULIE
35. WATERLOO
36. VEJEN TIL OREGON
37. ROB ROY
38. IVANHØE
39. PRÆRIEN
40. GREYEN AF MONTE CHRISTO
41. ROBIN HOOD
42. ULVEHUNDEN
43. ORKANEN
44. REJSEN TIL JORDENS INDRE

Illustrerede
KLASSIKERE

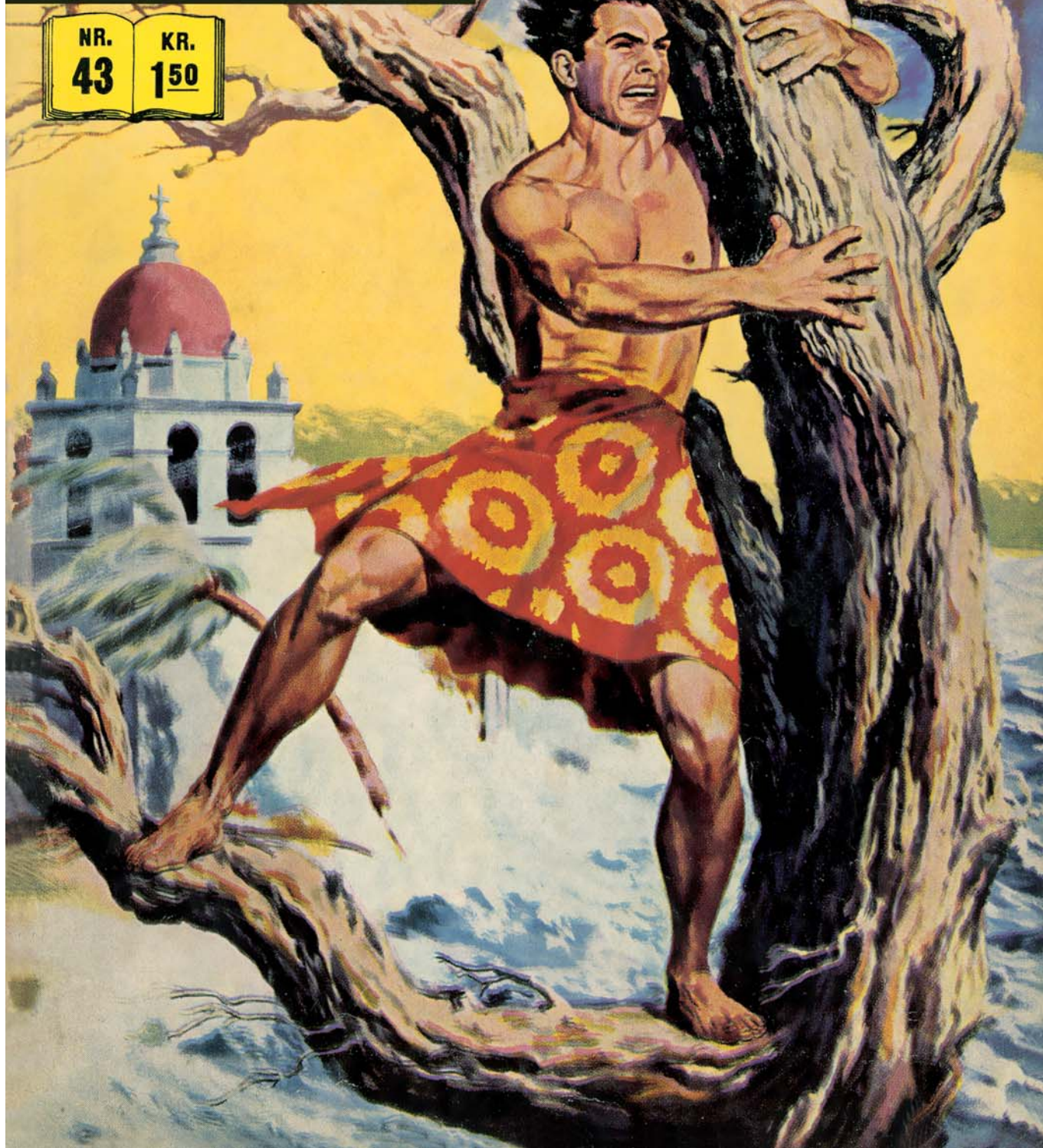
*De bedste fortællinger af
verdens største forfattere*

NR.
43

KR.
150

ORKANEN

CHARLES NORDHOFF
JAMES NORMAN HALL

Konflikter og venner i Sydhavet

af Hanne Innsedt
bearbejdet til dansk af
Anders Hjorth-Jørgensen

De to forfattere James Norman Hall (1887-1951) og Charles Nordhoff (1887-1947) skrev en række bøger sammen i løbet af 25 år. Deres mest kendte roman er uden tvivl *Mutiny on the Bounty* (*Mytteriet på Bounty*) fra 1932. Det var første bind i en trilogi, hvor de næste to bind *Men Against the Sea* (*I kamp mod havet*) fra 1933 og *Pitcairn's Island* (*Mytteristernes Ø*) fra 1934 henholdsvis handlede om de afsatte skibsofficerers og mytteristernes videre skæbner.

Charles Nordhoff og James Norman Hall

KRIGSPILOTER

De to traf hinanden i Europa under 1. Verdenskrig, hvor begge tjenestegjorde som piloter. Ved krigens slutning blev de bedt om at skrive historien om Escadrille La Fayette (oprindelig Escadrille Américaine) og The Lafayette Flying Corps. Det var enheder under fransk kommando, som hovedsagelig bestod af frivillige amerikanere, før USA gik ind i krigen. Hall og Nordhoff tog tilbage til USA for at afslutte arbejdet og i 1920 udkom bogen *The Lafayette Flying Corps*. *Harper's Magazine* tilbød dem derefter et forskud mod at skrive et antal rejseskildringer, og Nordhoff

og Hall flyttede straks til Tahiti. Her skrev de artikler til *Harper's* og bearbejdede i 1921 materialet til bogen *Faery Lands of the South Seas*. Men så stoppede samarbejdet for en tid, idet begge koncentrerede sig om at skrive egne bøger. Selv om Hall var den mest erfarne forfatter af de to, kæmpede han nu med at få noget fra hånden.

Til gengæld skrev Nordhoff flere vellykkede drengébøger i 1920'erne. Da det gik op for ham, at vennen James var gået i stå, foreslog han et samarbejde om en ny bog om de to forfatters erfaringer fra 1. Verdenskrig. Det blev til *Falcons of France*,

som blev godt modtaget, da den udkom i 1929.

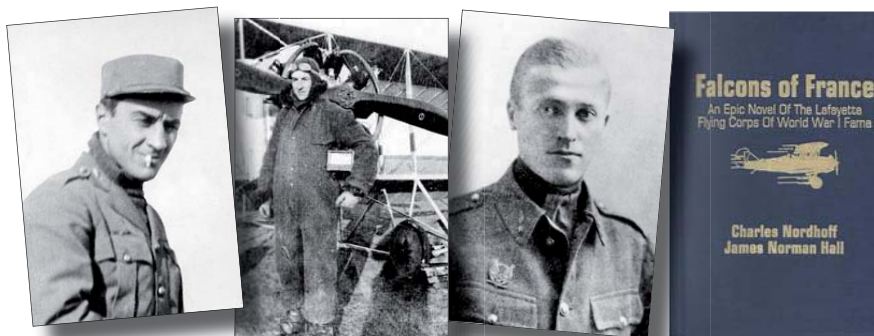
Tilskyndet af redaktøren af magasinet *Atlantic Monthly*, foreslog Hall så, at de skulle skrive historien om mytteriet på HMS *Bounty* i 1789. En begivenhed, som ikke var særlig kendt, og som i litteraturen kun var beskrevet af Sir John Barrows i bogen *The Eventful History of the Mutiny and Piratical Seizure of H.M.S. Bounty* fra 1831. En bog, som nævnte redaktør var faldet over. Nordhoff stillede sig noget tvivlende overfor projektet, men han lod sig overtale efter at have læst Barrows bog.

SAMARBEJDET

Efter den succesrige trilogi om *Bounty*, skrev Nordhoff og Hall yderligere seks bøger sammen. Som regel var det Charles Nordhoff, som satte gang i historien, for han var den, der havde bedst greb om den ydre handling og det dramatiske forløb. Halls styrke var de beskrivende scener og reflekterende passager. De skrev som udgangspunkt hver deres kapitler, mens den anden kommenterede og redigere teksten. Den første genskrev så kapitlet, De læste op for hinanden, afbrød, diskuterede og skændtes. På den måde arbejdede de sig ind på hinandens tekster, ind-

til det fælles slutprodukt afspejlede deres respektive styrker som fortællere, mens de svagere var bortredigeret. På spørgsmålet om, hvordan de samarbejdede, var deres standard svar: "På en tandenskrivemaskine selvfølgelig!"

Fotos fra Escadrille La Fayette. Fra venstre: James Norman Hall 1918, Hall 1917 foran sin Spad S XIII og Charles Nordhoff 1918.

CHARLES NORDHOFF

Charles Bernard Nordhoff blev født i London af amerikanske forældre. Bedstefaderen, Charles Nordhoff, var journalist og forfatter med en lang række bøger bag sig, og faderen, Walter Nordhoff havde også skrevet en bog men under pseudonymet Antonio de Fierro Blanco. Snart flyttede familien tilbage til USA, og Charles voksede op på faderens gård i det sydlige Californien. Efter studier ved Stanford og Harvard arbejdede han to år på faderens sukkerplantage i Mexico. Derefter fik han job som kasserer i et flise- og murstensfirma.

I 1916 meldte han sig som frivillig i 1. Verdenskrig og gjorde tjeneste som ambulancefører i den franske hær. Senere blev han overflyttet som pilot til Escadrille La Fayette. Det var her han traf James Norman Hall.

Efter krigen blev Nordhoff dekoreret med den franske orden Le Croix de Guerre for sin indsats.

Allerede som femtenårig fik Nordhoff sin første artikel på tryk i et ornitologisk tidsskrift. Hans første bog, *The Fledgling* fra 1919, fortæller i dagbogsform om forfatterens oplevelser som pilot i 1. Verdenskrig. Efter sit første samarbejde med Hall skrev

Nordhoff tre ungdomsbøger alene: *Picarò* (1924), *The Pearl Lagoon* (1924) og *The Derelict* (1928).

I 1921 giftede han sig med en nittenårig tahitisk kvinde og blev boende på øen indtil 1940. Så flyttede han fra kone og børn og slog sig ned i Californien. Året efter giftede han sig igen.

I sine sidste år gled Nordhoff længe og længere ind i depression og al-

kohol, og de sidste tre bøger, der kom fra forfatterteamet "Nordhoff & Hall" var i virkeligheden skrevet af James Norman Hall.

I april 1947 besøgte Hall vennen i dennes hjem i Montecito. Under besøget døde Charles Nordhoff. Nogle kilder omtaler hans død som et hjertetilfælde. Andre som selvmord.

JAMES NORMAN HALL

James Norman Hall blev født i Colfax i Iowa, hvor faderen ejede et mineralvandsbryggeri. Efter at have taget eksamen ved Grinnell College i 1910, arbejdede han som socialarbejder i fire år for The Society for the Prevention of Cruelty to Children i Boston. Han forsøgte samtidig at etablere sig som forfatter - og tapetserede sit værelse med returbreve fra forlæggere.

Sommeren 1914 bevilgede han sig en ferie i England, hvorfra han bl.a. cyklede til Skotland for at besøge sin yndlingsforfatter, Joseph Conrad. Men modet svigtede. Han turde ikke banke på døren.

28. juli startede 1. Verdenskrig, og Hall meldte sig straks som frivillig til Lord Kitchener's

Volunteers under dække af at være canadier. USA holdt sig endnu neutralt, og det var derfor forbudt amerikanere at deltage.

Han deltog derefter som maskingeværskytte i skyttegravskrigen, bl.a. i slaget ved Loos i Frankrig, hvor 75.000 mistede livet.

Da Hall søgte om orlov, fordi faderen var døende, blev det opdaget, at han var amerikaner. Derfor blev han

Kaptajn James Hall i en tysk stabsvogn efter at være skudt ned over tyske linier i maj 1918. Han havde forstuvede ankler og brækket næse. De næste seks måneder tilbragte han i tysk krigsfangelejr.

straks hjemsendt til USA.

Efter at have besøgt faderen, vendte han tilbage til Boston og skrev bogen *Kitchener's Mob* om sine oplevelser i krigen. Den udkom i 1916 og fik udgiverne til at rette opmærksomheden mod James Norman Hall. Efterfølgende skrev han flere artikler for avisen *The Boston Globe* og magasinet *Atlantic Monthly*.

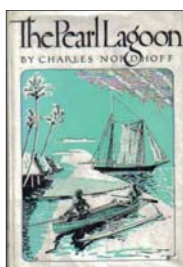
Hall blev nu sendt tilbage til Frankrig for at skrive om den nydannede Escadrille La Fayette, men i stedet meldte han sig til tjeneste, og få måneder efter var han pilot. Han blev skudt ned, men undslap og var snart tilbage i kamp.

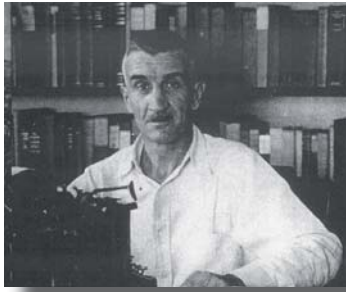
Da USA gik med i krigen i 1917, blev Hall overført til U.S. Air Force. Igen blev han skudt ned, men havnede nu i tysk krigsfangeskab. Efter seks måneder lykkedes det ham at flygte kort før krigsafslutningen.

For sin indsats i krigen modtog han La Croix de Guerre, La Médaille Militaire, La Légion d'Honneur og Distinguished Service Cross.

SKRIVEBLOKERING OG DEPRESSION

Efter at have skrevet *Faery Lands of the South Seas* sammen med Nordhoff rejste Hall til Island for at koncentrere sig om essayskrivning. Han ville finansiere turen ved at skrive rejseskildringer fra Island og fik

James Norman Hall ved skrivemaskinen.

5.000 \$ på forskud af *Harper's*. Han skrev fire artikler til magasinet, men mere blev det ikke til. Det dækkede ikke forskuddet, så Hall lånte penge for at betale sig ud af forpligtelsen. Nedbrudt og gældstynget vendte han tilbage til Tahiti i 1924.

Charles Nordhoff var begejstret for vennens tilbagevenden, men Hall havde skriveblokering og tilbragte tiden med at padle rundt i lagunerne. I 1925 giftede han sig med Sarah Teiraireia Winchester - datter af en engelsk skibskaptajn og en tahitiansk kvinde.

I sidste ende fik Nordhoff ham til at indgå i arbejdet med *Falcons of France*, og det løste op for Halls problemer. I 1930 fik han sin egne bøger *Flying With Chaucer* og *Mother Goose Land* udgivet - og i 1932 kom så *Mutiny on the Bounty*.

James Normann Hall boede på Tahiti resten af livet. Ved siden af samarbejdet med Charles Nordhoff, der som fortalt til sidst blev rent sololøb, skrev Hall selv både romaner, rejsekildringer, essaysamlinger, digte, børnebøger og noveller. Ved sin død i 1951 arbejdede han på en selvbiografi, som blev udgivet året efter: *My Island Home*.

Han er begravet ved hjemmet på Tahiti på en bakke med udsyn over Matavai Bai, hvor HMS *Bounty* kastede anker i 1789.

ORKANEN

The Hurricane var den første bog, Nordhoff og Hall udgav efter *Bounty*-trilogien. De havde nu fundet en arbejdsmetode og en form, som passede begge. Tidens tand har givet The Hurricane et skær af sydhavsromantik, men i realiteten udspringer den sig i en verden af racisme, kolonialisme og forstokket paragraffrytteri.

Scenen, som sætter det hele i gang, foregår på en beværtning, hvor polynesiern Terangi og hans venner forsøges jaget bort af en fuld, hvid mand: "The Colonial, for so he was, was wild at being so coolly ignored, and by a 'nigger' at that, as he called him." Det ender med slagsmål, og dramaet kan begynde.

Bogens fremhævnin g af kolonialisternes racisme som udløsende årsag til konflikterne tones ned både i Illustrede Klassikere-versionen og i filmatiseringerne.

Det hele kulminerer under en orkan af apokalyptiske, bibelske dimensioner. De to forfattere alluderer i deres billedbrug til krigen og hentyder til historiske hændelser, både når det

gælder naturkatastrofer, krig på øerne og oprør mod kolonimagten, selv om det aldrig bliver hovedsagen for dem. Personerne og deres historier står i centrum.

FILM

The Hurricane er filmatiseret to gange. Første gang i 1937 af den legendariske amerikanske instruktør John Ford, der er kendt for mesterværker som *Diligencen*, *Vredens druer*, *Den tavse mand* og *Forfølgelsen*.

Anden gang var i 1979, hvor resultatet var mindre tilfredsstillende, selvom instruktionen var i hænderne med på svenskeren Jan Troell, kendt for episke mesterværker som *Udvandrerne*, *Nybyggerne* og *Andrées luftfærd*.

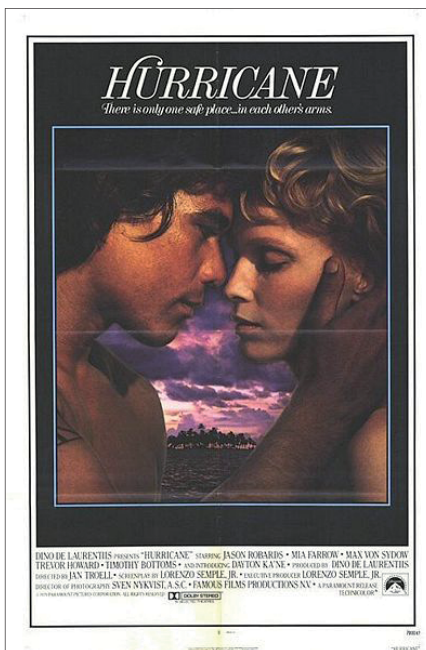
Ford-filmen dæmper som sagt nogen af bogens underliggende konflikter og ender - ligesom tegneserien - med at Terangi og hans familie padler væk, mens den stivnakkede koloniherr DeLaage pludselig indser, at menneskelighed udvisker grænserne mellem race, køn og klasse.

I bogen er Terangi til sidst kaptajn på det skib, som fortælleren rejser med, den franske læge Vernier.

Terangi har med andre ord fået en officiel benådning eller frifindelse og har overtaget den myndighed, som indledningsvis lå hos de hvide. Skibet som et symbol på landet styres ikke længere af europæiske koloniherrer, men af polynesiern selv. Orkanen har skyllet det gamle væk og åbnet for fornyelsen.

(se også bog 3, side 10-14)

Hanne Innsedt er uddannet folkeskolelærer og har studeret børnelitteratur ved Barnevernsakademiet i Oslo. Hun har udgivet flere bøger for børn og voksne og har anmeldt børnebøger i aviser og fagpresse.

I USA blev *The Hurricane* kun trykt i 2 oplag. Forsiden var malet af Lou Cameron, der som tegner også stod for tegneserien. Manuskriptet blev skrevet af Harry Miller.

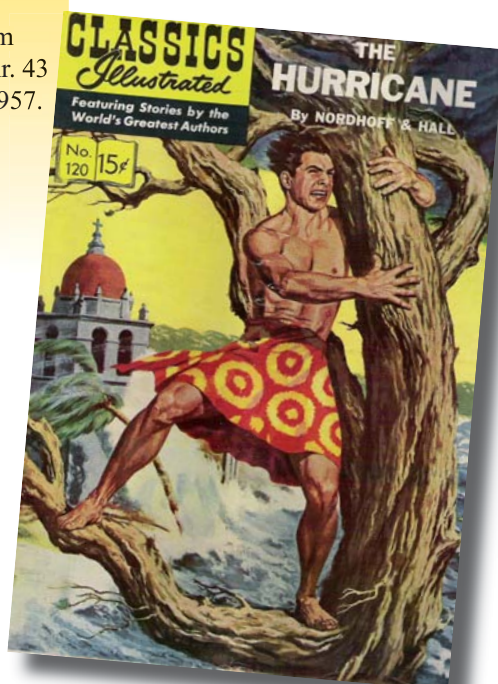
Harry Miller
- se bog 2 side 67

Lou Cameron
- se bog 2 side 67

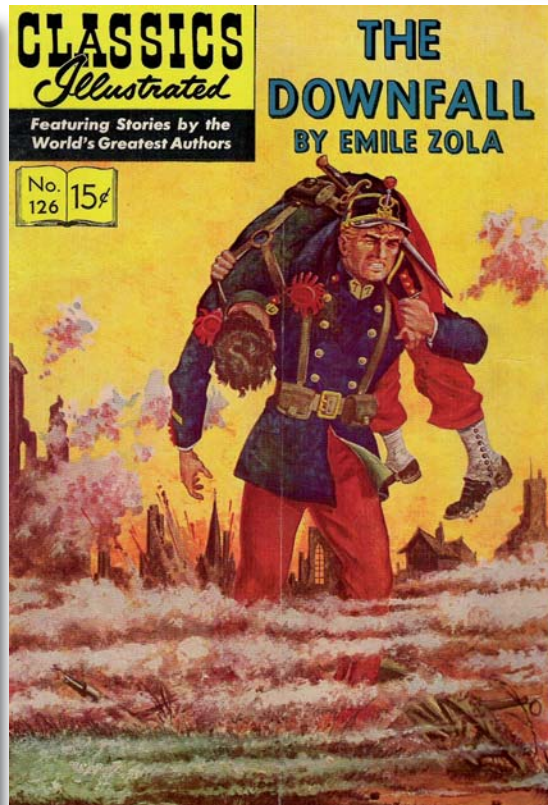
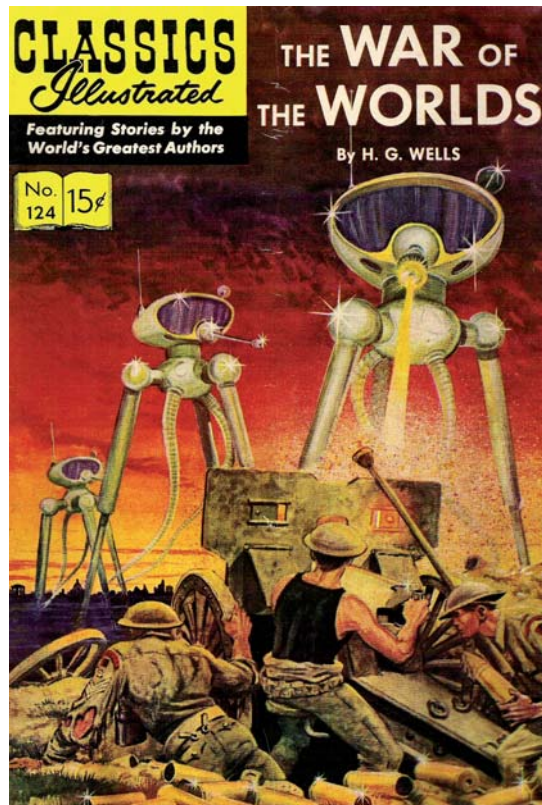
Udgivet første gang
i USA som
Classics Illustrated #120
i juni 1954.
Udgivet på dansk som
Illustrerede Klassikere nr. 43
i 2 oplag - det første i 1957.

Manus:
Harry Miller

Tegninger:
Lou Cameron

Lou Cameron malede tre af de bedste, mest dynamiske og dramatiske omslag til *Classics Illustrated*. Det første var til *The Hurricane* (CI-120) (*Illustrerede Klassikere* 43, *Orkanen*), det næste til *The War of the Worlds* (CI-124) (*Illustrerede Klassikere* 6, *Klodernes kamp* - se bog 2) og det sidste til *The Downfall* (CI-126) (*Illustrerede Klassikere* 50, *Den fransk-tyske krig*)

Plakat fra John Fords filmatisering af *The Hurricane* fra premieren i 1937.